

Izhaja vsako soboto
in je za naročnike „Našega
Lista“ v kamniškem okraju
brezplačen.

Kamničan

Oglasi se računajo
tristopna petit-vrsta po 10 v.
za enkrat, za večkratno ob-
javljenje po dogovoru.

Jan V. Lego †

kamniški častni meščan.

V sredo popoldne ob 3. uri so izročili materi zemlji posvetne ostanke moža, kateremu se imamo Slovenci v obilni meri zahvaliti, da so nas začeli spoznavati slovanski bratje daleč na severu.

Jan V. Lego se je rodil dne 14. septembra 1833 v Lhotí pri Zbirovu blizu Plzna na Češkem kot sin zaslužnega učitelja. Dovršil je gimnazijo v Plzni in si izvolil po dovršeni maturi uradniški poklic po rudarskih uradih. Želja, da bi spoznal jugoslovanske narode, posebno pa nas Slovence, mu ni dala pokoja in vsled tega je zapustil svojo službo in prestopil v politično službo.

Dne 1. julija 1857. leta nastopil je pri okrajnem uradu v Kamniku kot kanclist. Slovenski listi sicer poročajo, da je bil nastavljen pri okrajnem sodišču, kar pa ne odgovarja resnici; tudi njegovo lastno-ročno pismo, katerega vsebino spodaj prinašamo, oporeka temu. Seveda je ječal takrat naš Kamnik še v nemških sponah, meščanstvo ni bilo zavedno, le tu pa tam se je našel kak mož, ki je čutil, da ni rojen Nemeč, v obče je pa vladala velika indiferentnost. Legovi kolegi so bili seveda vsi strogo nemškega mišljenja in nazivali so ga navadno s „tujcem“. Lego je delal rad izlete v kamniško okolico, posebno mnogokrat je posetil župnika v Palovičah, tuhinjsko dolino pa je v kratkem svojem bivanju pri nas prepotoval v celoti. Dopisoval je iz Kamnika v razne češke liste ter tako seznanjal severne brate z nami. Najboljša prijatelja sta si bila s takratnim učiteljem Močnikom.

Dasiravno je bila njegova služba v Kamniku, prva na Slovenskem, prav malo vesela že z ozirom na to, da so ga njegovi kolegi skoraj prezirali zaradi njegovega narodnega čuta, vendar se je kaj rad spominjal našega mesta. Pred nedavnim časom posetili so ga slovenski visokošolci v Pragi, med katerimi je bil tudi eden Kamničan. Z njemu lastno gostoljubnostjo jih je vsprejel, najbolj se je pa veselil, da mu je mogoče govoriti s Kamničanom in navdušeno je pripovedoval v gladki slovenščini o svojem bivanju med nami ter s solzami v očeh naročal pozdrave Kamniku.

Povodom njegove sedemdesetletnice izvolilo ga je poleg drugih tudi kamniško mesto svojim častnim meščanom; zgodilo se je to na predlog g. Josipa Fajdige, dne 12. novembra 1903. l. Tedanjemu županu g. Jos. Močniku se je zahvalil z naslednjim pismom:

Vaše blagorodje! Velecenjeni gospod!

V Slov. Narodu berem, da mi je slavni kamniški občinski odbor (gotovo po Vašem preblagohotnem nasvetu) soglasno in z vzklikom podelil častno meščanstvo ljubega mi mesta Kamnika. Prosim torej, da blagovolite sprejeti mojo najtoplejšo zahvalo za le-to redko odlikovanje, ki me je res iznenadilo, ter ob priložnosti tudi slavnemu občinskemu odboru tisto mojo najtoplejšo zahvalo poročiti.

Z globokim občutom spominjam se vedno let 1857 in 1858, ko sem bil v službi pri c. k. okrajnem uradu v Kamniku, ker sem tu ondaj prvič spoznaval narodne in druge razmere slovenskega naroda, zlasti pa ko mi je bilo pri popisu ljudstva l. 1857 v novembru in decembru potovati po vsi tuhinjski dolini od Motnika do Kamnika. Koliko sem tu mi novega videl, slišal in spoznal! Res, moje prebivanje v Kamniku bilo je za me visoko etnografično učilišče, pri katerem mi je bil pravi „profesor“ moj dragi prijatelj Mat. Močnik, tedaj učitelj dekliške šole v Kamniku. Z globoko hvaležnostjo se ga često spominjam!

Končno dovoljujem si še prošnjo, da blagovolite sprejeti priloženo mojo fotografijo, da poznate svojega dolžnika, ki ostane

Vašemu blagorodju vedno ves udan,

Jan Lego.

Žižkov, dne 22. novembra 1903.

Četudi so ga njegovi souradniki zaradi njegovega narodnega mišljenja nekako porogljivo nazivali s „tujcem“, mu pa vendar ni mogel nihče odrekati, da je bil vesten, priden in zelo zmožen delavec. Že leta 1858 ga je pozval namestnik grof Chorinsky k vladi v Ljubljano, kjer se je seznanil z vsemi tedanjimi ljubljanskimi rodoljubi. Dosegel je, da so bile na vsprejedu koncertov, ki jih je prirejalo ljubljansko filharmonično društvo, vedno kake nove slovenske skladbe. Seveda ni bilo filharmonično društvo v tistem času na izključno nemški podlagi kakor je to dandanes.

Leta 1860 je prišel Lego v Trst k namestništvu. Tukaj je ustanovil prvi slovenski pevski zbor, iz katerega se je pozneje razvila „Čitalnica“.

Iz Trsta je bil prestavljen na Dunaj v ministrstvo, od koder je odšel vsled bolezni domu na Češko. Toda kmalu so ga poklicali zopet na jug, v Pulj, kjer je služil v arzenalu, dokler ni stopil kot adjunkt pomorskega komisarijata v pokoj.

Leta 1874 se je pa preselil v svojo domovino ter je sprejel v kraljevskem češkem muzeju službo skriptorja.

Z Janom Lego legel je v grob mož, ki je žrtvoval vse svoje življenje do visoke starosti češkoslovenskemu pobratimstvu in med nami ni menda izobraženega Slovenca, da bi mu bilo ime Jan Lego neznano.

Kamniška občina je naročila na krsto lavorjev venec s slovensko trobojnico in napisom: Svojemu častnemu soobčanu — mesto Kamnik.

Bodi trajen in časten spomin našemu vrlemu prijatelju in lahka rodna mu zemlja!

Odkritje Vegovega spomenika v Moravčah.

Od blizu in daleč vrveli so v nedeljo 16. septembra častilci Vegovi v prijazni trg Moravče. Za to slavnost ni bilo prav nobene reklame, par suhoparnih notičic v slovenskih dnevnikih, to je bilo vse. Najbolje so bila zastopana veteranska društva, so pa tudi prišla nekatera gasilska društva in kakor je dolžnost velevala, udeležilo se je tudi še precej vojaštva topničarskega polka iz Ljubljane pod poveljstvom g. podpolkovnika Ruprechta. Slavnost se je pričela ob 10. uri dopoldne s cerkveno slovesnostjo.

Baron Vega — naš rojak.

Ker je bil baron Vega velezaslužen mož, smatramo za svojo dolžnost podati njegovim ožjim sorjakom nekoliko životopisa. Saj je bil on sin slovenskega kmeta ter se je iz svoje lastne moči povspel do najvišje vojaške odlike, njegova prsa je dičil red Marije Terezije. Svojo vojaško karijero je dovršil do štabnega častnika ter je dosegel vse naslove in časti le s svojo izredno nadarjenostjo, z velikansko marljivostjo in neumornim trudom. On je bil reformator avstrijskega topničarskega šolstva in avtor najboljših matematičnih knjig svoje dobe, ki so mu pridobila daleč preko mej naše države nevenljivo slavo in najčastnejša priznanja. Kot rojak je bil hladnokrven, odločen, pogumen in smel in je združeval v sebi veliko svetovno izobrazbo s priprostostjo, odkritosrčnostjo in ponižno skromnostjo. Kot plemenit značaj se tudi ni sramoval svojega kmetskega rodu ter je večkrat pripovedoval, da so bili njegovi starši in sorodniki ubožni kranjski kmetje.

Baron Jurij Vega je bil rojen 23. marca 1754 l. v Zagorici. Njegovi starši sta bila slovenski kmet Jernej Veba in njegova druga žena Helena rojena

Po končani cerkveni slavnosti razvrstila so se društva, vojaški zastopniki in drugo občinstvo pred spomenikom, ki stoji pred cerkvijo. Ko je odigrala vojaška godba, nastopil je kot slavnostni govornik g. prof. M. Pirnat, kateri je slavil Vego kot vojaka, učenjaka pa tudi ljubitelja domovine. Po slavnostnem govoru so odstranili zaveso, kar naj mimogrede omenimo, da je vzbudilo precej smeha, kajti zaveso ozir. pregrinjalo so morali odstraniti z dolgim drogom, ker se najbrže slavnostnemu odboru ni zdelo primerno postaviti okrog spomenika štiri količke, na katere bi bili zaveso obesili. Po odstranitvi pregrinjala pokazal se je spomenik, približno štiri in pol metra visok. Na mramornatem podstavku stoji doprsen kip iz bron, vlit v cesarski dvorni livarni na Dunaju. Kip je delo akad. kiparja Zajca, ki se mudi sedaj v Parizu. Vojaška godba je zaigrala koračnico, na kar je v imenu vojaštva govoril podpolkovnik Ruprecht, seveda v — vojaškem — nemškem jeziku. Njegov govor je prebral v slovenščini nadporočnik g. Rausch. Na to je zaigrala vojaška godba, potem pa je nastopil g. polkovnik pl. Lukanc in govoril slovenski kot načelnik centralnega odseka za Vegov spomenik. Izrekel je zahvalo lokalnemu odboru in konečno željo, da se tudi v prestolnici Kranjske postavi dostojen spomenik in naj ondi priča vsemu slovenskemu narodu, kaj zmore mož, ako spolnuje svoje dolžnosti. Po njegovem govoru je zaigrala vojaška godba: Naprej zastava Slave“. Konečno je izročil g. dekan spomenik v varstvo občine g. županu. — Vzlic slabemu vremenu in veliki pristranosti krajevnega odbora zbralo se je ta dan v Moravčah mnogo in tudi odličnega občinstva in če bi se bilo nepri-

Masel. — Prvotno ime je bilo Veba in je najti v krstnih maticah v prvi polovici XVII. stoletja. Naš baron je pozneje spremenil prvotno ime v Vego, vsled česar so nekateri trdili, da je bil španskega rodu. Jurjeva rojstna hiša je bila priprosta, lesena koča. Na njenem mestu stoji od l. 1865. lepa zidana hiša z vzdano spominsko ploščo.

Ko je bilo Juriju 8 let, poslali so ga v šolo v Ljubljano. Leta 1775. je dovršil na ljubljanskem liceju modroslovske tečaje.

Po dovršenih študijah v Ljubljani je dobil še tisto leto mesto c. kr. navigacijskega inženjerja v notr. Avstrijski. V tej službi je bil več let. Ker pa je čutil v sebi odločno nagnenje do vojaškega stanu, je prestopil v vojaško službo, v kateri je koj iz začetka izdelal novo knjigo za topničarski kor. Knjigo je priredil tako, da so jo poleg vojaštva rabili tudi drugi matetiki. Zadnji del te knjige je posvetil kranjskim stanovom.

L. 1782. je bil podlajtnant topničarskega kora, leto pozneje so ga nastavili za učitelja matematike, 1784 l. je postal nadlajtnant in 1787 l. pa že stotnik in profesor matematike pri koru bombardirjev.

(Konec prih.)

stranski postopalo ter razvilo le nekoliko reklame, bila bi to lahko veličastna prireditel. Izgovor, da bi se za ta slučaj ne moglo poskrbeti za postrežbo, je pač silno jalov, saj se vendar ni moglo v naprej slutiti, da bo deževalo, ob lepem vremenu se pa menda tudi v Moravčah dobi primeren prostor, kamor bi postavili ali pa zabili mize in klopi. Toda tu se je namenoma tako postopalo, kar dovolj dokazuje dejstvo, da niti najbližja društva, če le malce dišijo po napredku, niso bila obveščena, prononsirana klerikalna društva, ki pa niso najbližja, so seveda vabili. Ali je taka pristranost v takih slučajih umestna?

Domača umetnost. Za župno cerkev v Sočergi v Istri je izdelal kamniški kipar g. Fran Tončič kip Marije čistega spočetja. Kip, ki je visok 1.80 m, je izborno pogojen in kakor vsi Tončičevi izdelki, odlikuje se tudi ta v živosti in svedoči o veliki zmožnosti tega našega umetnika. Gosp. Tončič izdeluje za imenovano cerkev tudi kip Srca Jezusovega, poleg tega še cel glavni altar in tudi leco.

Za ljudsko kujižnico v Kamniku so nadalje podarili knjige: gdč. Ana Novakova, gospa Helena Židank, gg. K. Kummer in H. Sax. Srčna hvala!

Zmanjševalna dražba se vrši pri tukajšnjem okrajnem sodišču dne 27. septembra t. l. ob 4. uri popoldne v razpravni dvorani št. 9 v svrhu preskrbljevanja jetnikov pri c. kr. okrajni sodnji v Kamniku s hrano in kruhom, zalaganja slame za postelje, pranja in popravljanja posteljnine in telesne prtenine, britja in striženja las. Za vse te dolžnosti je vskljena cena 52 vinarjev na dan za vsakega posameznega jetnika. To pa hočejo potom javne dražbe kolikor mogoče še znižati; samo če se bo kdo našel, da bo hotel za vskljeno ceno prevzeti te mnogotere dolžnosti?

Občni zbor Mestnega godbenega društva v Kamniku se vrši v nedeljo dne 23. t. m. ob 7. uri zvečer v gostilni pri Sokolu z naslednjim dnevnim redom: 1. pozdrav predsednika, 2. poročilo tajnika, 3. poročilo blagajnika, 4. poročilo računskih pregledovalcev, 5. volitev odbora, 6. volitev pregledovalcev računov, 7. raznoterosti. Ako bi ta občni zbor ne bil sklepčen, se vrši ob 8. uri drug občen zbor, ki bo sklepal ne glede na število udeležencev.

Oklic.

L 10/6
12

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku je na podstavi odobrila c. kr. deželnega sodišča v Ljubljani, podeljenega z odločbo od 8. septembra 1906, oprav. štev. Ne III 116/6 delo Jožeta Butalič, posestnika iz Lahovič št. 60 zaradi sodno dognane zapravljalivosti pod skrbstvo in mu postavilo gospoda Josipa Koželj, posestnika iz Lahovič št. 63 za skrbnika.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku, odd. I.
dne 13. septembra 1906.

Oklic.

E 262/6
10

Dne 10. oktobra 1906 ob 10. uri dopoldne se bo pri tem sodišču v sobi št. 9 vršila

prisilna dražba hiše št. 22, vl. št. 193 k. o. Kamnik

z vsemi k tej hiši spadajočimi stranskimi poslopji.

Vse skupaj je cenjeno na 38.220 K 62 v.

Najmanjši ponudek znaša polovico cenilne vrednosti, to je 19.110 K 31 v., ponudbe nižje od tega zneska se ne sprejmo.

Natančneje podatke je mogoče poizvedeti pri podpisanem sodišču med uradnimi urami.

C. kr. okrajno sodišče v Kamniku, odd. II.
dne 20. septembra 1906.

Preselitev brivnice.

Svojim cenjenim naročnikom in slavnemu občinstvu uljudno naznanjam, da sem **preselil svojo brivnico** z Glav. trga

 v Veliko ulico št. 3

Zahvaljujoč se za dosedanji obisk in zaupanje prosim, da se mi tudi v bodoče blagovoli ohraniti in se priporočam

z velespoštovanjem

IVAN GJUD.

Kupujem za tvrdko Iv. Knez **fižol, oves**, različna žita v vsaki množini in plačujem po **najvišjih cenah.**

Jos. Jezernik

Stob pri Domžalah.

= Velika zaloga vsakovrstne

opeke (falz - cegla)

iz raznih velikih tovarn
pri Fran Pečniku v Domžalah.

Postrežba točna.

Cene nizke.

Izbornno vležano pivo v
sodčkih in steklenicah

priporoča

pivovarna Julij Stare
v Mengšu. || Vsa naročila se
točno izvršujejo.

Tovarna kisa
Marija Stare v Kamniku.

Priznano izboren kis (jesih)
se vsakemu trgovcu in gospo-
dinji najtopleje priporoča. =

Jedilna
mast
"GERES"
se prodaja v trgovini
Josip Klemenčiča v Kamniku.

Špecerijsko blago
po nizki ceni
Moko in razno žito
na debelo in drobno
priporoča
KAROL KUMMER
trgovec na Grabnu.

Trgovina s špecerij-
skim blagom
E. HAJEK
Kamnik, Glavni trg 23
priporoča vsaki dan sveže kuhano
šunko,
čajno maslo (Teebutter),
delikatese sploh in vse
vrste mineralne vode.

Stanje hran. vlog:
nad
1,450.000 K

Mestna hranilnica v Kamniku

Rezervni zaklad:
nad
25.000 K

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 9. do 12. ure dopoldne in jih obrestuje po 4%
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapitalu.

Rentni davek plačuje hranilnica iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

Za varnost vlog jamči poleg lastnega rezervnega zaklada mestna občina kamniška z vsem svojim premoženjem in vso davčno močjo.
Da je varnost vlog popolna, svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico tudi sodišča denar maloletnih otrok in varovancev.

Hranilnica sprejema tudi hranilne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar,
ne da bi se pri tem obrestovanje prekinilo.

Denarne vloge sprejemajo se tudi po pošti in potom c. kr. poštne hranilnice.

Poštne hranilnice račun št. 856.422.

Posojila se dajejo na zemljišča na 5% obresti
in na amortizovanje v 36letni ali krajši dobi, tako da poplača dolžnik posojilo 100 K v teku
36 let popolnoma, ako plačuje hranilnici vsakega pol leta z obrestmi vred 3 K.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne papirje.